

El primer andorrà de l'Opus Dei

El passat 2 d'abril va morir a Cañete (Perú), a l'edat de 88 anys, en Francesc Coll Canut, el primer andorrà de l'Opus Dei.

21/04/2023

Francesc, més conegut pels amics com Paco, va néixer a Escaldes (Andorra) el 9 de gener de 1935. Els seus pares regentaven el Bar Burgos d'aquesta parròquia des de feia pocs anys i on sant Josepmaria va entrar a prendre un cafè.

El matí del 2 de desembre de 1937, sant Josepmaria Escrivà de Balaguer va arribar a Andorra pel Mas d'Alins, després de travessar a peu rius i muntanyes dels Pirineus, al llarg de 100 km, tot buscant la llibertat necessària per difondre el missatge de la crida universal a la santedat en la vida ordinària, que Déu li havia confiat l'any 1928, junt amb la fundació de l'Opus Dei.

L'endemà de l'arribada a Andorra, el 3 de desembre, sant Josepmaria va entrar al Bar Burgos. A la vora del taulell, la mestressa de la casa tenia en braços un nadó de dos anys -era el Paco Coll- que precisament aquell dia celebrava el seu sant. Sant Josepmaria els va saludar afectuosament, va agafar el nen un moment i li va regalar un sucre que li havien servit amb el cafè.

La mare ho va agrair, però es va excusar en un primer moment dient-

li que li produiria cucs. La va tranquil·litzar el comentari d'en Juan Jiménez Vargas, un dels acompanyants de sant Josepmaria al pas dels Pirineus: "soc metge i li asseguro que no li farà cap mal". A aquesta mare li quedà ben gravat l'afecte d'aquest sacerdot desconegut en aquell moment.

Amb els anys, el Paco va anar a Terrassa per a estudiar enginyeria a l'Escola Industrial. Allí va conèixer l'Opus Dei i va demanar l'admissió el 1954. Poc temps després seria un dels fidels de l'Obra, com és coneguda familiarment entre els seus membres i amics, que marxaria a la prelatura de Yauyos (Perú) amb Mons. Ignacio Orbegozo per recolzar la tasca d'evangelització i promoció social i humana a aquelles terres que la Santa Seu va voler confiar a l'Opus Dei l'any 1957.

Junt amb altres fidels de l'Opus Dei promourien Ràdio ERPA, una iniciativa d'alfabetització bàsica a aquella zona muntanyosa dels Andes. Més endavant, l'any 1965, col·laboraria en els inicis de Valle Grande, centre de formació tècnica i professional, amb el desig de contribuir al benestar de les famílies de Cañete i Yauyos. Actualment, és un Centre d'educació Superior de reconegut prestigi a tot Perú.

L'any 1960, amb ocasió de l'erecció com universitat de l'Estudi General de Navarra, la premsa local va publicar unes fotografies de sant Josepmaria Escrivà de Balaguer. En Romà, germà del Paco, que aquell estiu era a Pamplona, de tornada va portar alguns diaris. En veure les fotografies, la mare d'en Paco va exclamar "aquest sacerdot va estar a casa!" i va rememorar la trobada a Escaldes el 1937, amb certa

perplexitat dels fills, per tractar-se d'un record ja antic.

Cal assenyalar que la mare d'en Paco i en Romà tenia una gran memòria visual. De fet, uns anys després, quan en Juan Jiménez Vargas es va presentar a casa seva per demanar informació del Pas dels Pirineus, només obrir la porta i veure'l, li va dir: "Vostè és metge!".

Dotze anys més tard, el 1972, en Romà, també fidel de l'Opus Dei, aprofitant una estada de sant Josepmaria a la casa de recessos de Castelldaura, a Premià de Dalt, li va comentar l'anècdota del sucre del seu germà, amb l'interès de confirmar la veracitat de la història. Li va explicar que aquell nadó ara era agregat de l'Opus Dei. Sant Josepmaria ho recordava perfectament, i s'alegrà per aquest fill seu a qui, sens dubte, va dedicar una oració aquell dia ja llunyà de l'any 1937. "Digues-li que li

va aprofitar el sucre", va ser el seu comentari.

Un any després, aprofitant un viatge a Roma per Setmana Santa, el mateix Paco li va poder explicar l'anècdota a sant Josepmaria, que es va alegrar molt. Tots dos es van fondre en una forta abraçada mentre sant Josepmaria explicava als presents: "Jo li vaig donar un terròs de sucre i ell m'ha fet una abraçada".

En Paco, a més de Ràdio ERPA i Valle Grande, va col·laborar amb altres iniciatives de promoció social i solidaritat. Va ser durant anys president de Càritas Yauyos-Cañete. Ja jubilat, va seguir vivint a la residència de professors de Valle Grande, a Cañete, on han tingut cura d'ell fins al seu traspàs. Era una de les relíquies vives de la història de l'Opus Dei a aquelles terres perdudes i oblidades dels Andes, que tant s'han desenvolupat amb els anys i d'on

tantes vocacions han sortit per a l'Església.

Ben segur, ja haurà rebut una nova forta abraçada de sant Josepmaria en entrar al cel després d'una vida de grans ideals i resposta generosa a la voluntat de Déu; també perquè tots dos celebraven l'aniversari el mateix dia, el 9 de gener.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/paco-coll-
primer-andorra-opus-dei/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/paco-coll-primer-andorra-opus-dei/) (05/08/2025)